



Pécsi Ítéltábla

Pf.III.20.040/2025/6. szám

A felperesek:

felperes1 (cím1) I. rendű;

felperes1né (cím1) II. rendű;

felperes2 (cím1) III. rendű

A felperesek képviselője:

Dr. Pomozi Zsanett (cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Csizmadia és Szabó Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Csizmadia Attila ügyvéd, cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperes 57. sorszám alatt

A per tárgya:

sérelemdíj és kártérítés megfizetése

Az elsőfokú bíróság:

Pécsi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat:

25.P.20.053/2023/55. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgyát érintő fellebbezett részében helybenhagyja.

A költségek viselésére vonatkozó fellebbezett részében részben megváltoztatja, és az alperes által a felpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak fizetendő elsőfokú perköltség összegét 1.710.000 (egymillió-hétszáz tízezer) forintra leszállítja.

Mellőzi a felpereseknek az állam javára le nem rótt elsőfokú eljárási illetékben és állam által előlegezett költségben való marasztalását.

Az alperes által fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 675.000 (hatszázhetvenötezer) forintra, míg az állam által előlegezett költség összegét 236.270 (kettőszázharminchatezer-kettőszázhetven) forintra leszállítja.

Az elsőfokú ítélet költségek viselésére vonatkozó egyéb fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felpereseknek mint együttes jogosultaknak 1.000.000 (egymillió) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget, valamint az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára – 1.680.000 (egymillió-hatszáznyolcvanezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket. Az esedékesség napja a jelen határozat keltét követő hatvanadik nap. Az illeték megfizetése során a közlemény rovatban a Pécsi Ítéltábla megnevezését, a másodfokú határozat ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adószámát fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az rendszám1 forgalmi rendszámú autótípus típusú személygépkocsit tulajdonosa egyik ismerősenek használatra kölcsönadta. egyéb1 a barátnője által használt személygépkocsival 2022. március 22. napján helység1 felől helység2 irányba közlekedett 92-96 km/óra sebességgel, amikor egy balra ívelő útkanyarulatban áttért a menetirány szerinti bal oldalra, és ott frontálisan ütközött a vele szemben szabályosan közlekedő, az I-II. rendű felperesek gyermeke, a III. rendű felperes testvére, egyéb2 által vezetett személygépkocsival. egyéb2 a balesetben elszenvedett sérülések miatt a helyszínen életét veszítette.
- [2] A Pécsi Járásbíróság 11.B.83/2023/5. számú ítéletével egyéb1ot halált okozó közúti baleset gondatlan okozásának vétsége és jármű önkényes elvételének büntette miatt végrehajtásában 5 évi próbaidőre felfüggesztett 2 év szabadságvesztésre és 6 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte.
- [3] egyéb2 közgazdász végzettséggel rendelkezett, tagja volt a cég1.-nek, amely számviteli, könyvvizsgálói és adószakértői tevékenységet látott el, a cég2nek, illetve az cég3.-nek, amelyben a III. rendű felperes is tagként vett részt.
- [4] A felperesek hozzátartozójuk elvesztése miatt összetörték, az őket ért veszteséget feldolgozni nem tudták. Az I-II. rendű felperesek a szokásos mindennapi teendőket, tevékenységeket sem tudták ellátni, megrázó és traumatikus hátrányokat szenvedtek el, életük megszokott menete megszakadt, nyugtalanság, deprimált hangulat, alvászavar, heves szorongás, üresség érzés, sírási késztetés és feszültség uralkodott el rajtuk. Állapotuk miatt gondozásra és a III. rendű felperes házastársának, valamint a II. rendű felperes testvérének folyamatos segítségére szorultak, a veszteség miatt ugyanis napi szükségleteiket sem látták el megfelelően. A baleset bekövetkezése után az első két hétben szinte egész napos, napi nyolcórás pszichés támogatásra, gondoskodásra szorultak, amely később fokozatosan csökkent. A III. rendű felperes a testvére elvesztése miatt ugyancsak mély traumát élt át, gyakran sírt, továbblépni nem tudott.
- [5] A felperesek állapotát leányuk, illetve testvérük halálát követően súlyos krízisállapot jellemezte, amely tünetegyüttes kimerítette a mentális zavar (betegség) szintjét. 2022 júniusától mindhárman egyéb3 pszichiáter kezelése alatt állnak.
- [6] Az I. rendű felperes tünetei két hét alatt oldódtak, fokozatosan enyhültek, de azok közül némelyek a mai napig fennállnak, így az intermittáló alvászavar, a csökkent örömképesség, az érzelmi gátoltság és a szociális kapcsolatok beszűkülése. Állapota fokozatos javulás jelez, amely a jövőben is folytatódni fog.
- [7] A II. rendű felperes akut ambuláns kezelést követően pszichoterápiás és gyógyszeres kezelésben részesült és részesül mind a mai napig, a kezelés azonban állapotában érdemi

javulást nem eredményezett. Esetében jelenleg is súlyos mentális zavar tünetei állnak fenn, szubjektív érzékelése a korábbiakhoz képest inkább romlott, gyászfeldolgozása gyakorlatilag el sem kezdődhetett, megállapítható az elhúzódó kóros gyász diagnózisa.

- [8] A III. rendű felperes pszichoterápiás és gyógyszeres kezelést igényelt, állapota két hét alatt oldódott, tünetei fokozatosan enyhültek, de azok közül némelyek jelenleg is fennállnak, így az intermittáló alvászavar, a csökkent örömképesség, az érzelmi gátoltság és a szociális kapcsolatok beszűkülése. Állapota fokozatos javulást jelez, mely a jövőben is folytatódhat.
- [9] Az alperes sérelemdíj címén megfizetett az I. és II. rendű felpereseknek személyenként 2.000.000 forintot, a III. rendű felperesnek 1.500.000 forintot.
- [10] A felperesek megváltoztatott keresetükben kérték, hogy a bíróság kötelezze az alperest az I. és II. rendű felperes javára személyenként 24.250.000 forint, a III. rendű felperes javára 16.000.000 forint sérelemdíj, ezen összegek 2022. március 23. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére. Kérték továbbá az alperes marasztalását az I-II. rendű felperesek javára külön-külön 2022. március 23. napjától véghatáridő nélkül havi 216.000 forint gondozási díjban, valamint havi 20.000 forint háztartással kapcsolatban felmerült költségben, továbbá ezen összegek középátlagos időponttól számított késedelmi kamatában.
- [11] Az alperes érdemi ellenkérelmében a pert megelőzően megfizetett 5.500.000 forint sérelemdíjra figyelemmel a megváltoztatott kereset elutasítását kérte.
- [12] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 12.000.000 forint, a II. rendű felperesnek 18.000.000 forint, a III. rendű felperesnek 7.000.000 forint sérelemdíjat, valamint ezen összegek 2025. március 12. napjától járó késedelmi kamatát, továbbá az I. rendű felperesnek 269.100 forintot, a II. rendű felperesnek 623.484 forintot, és ezen összegek 2022. december 23. napjától járó késedelmi kamatát. Marasztalta továbbá az alperest a felperesek mint egyetemleges jogosultak javára 1.900.000 forint elsőfokú perköltségben, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felpereseket egyetemlegesen, illetőleg az alperest, hogy fizessenek meg 750.000-750.000 forint elsőfokú eljárási illetéket, valamint 262.522-262.521 forint állam által előlegezett költséget.
- [13] Az elsőfokú bíróság a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény (Kgf. tv.) 27.§-a, 28.§ (1) bekezdése, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42.§ (1) és (2) bekezdése, 2:43.§ a) pontja alapján rögzítette a felperesek családi élethez és egészséghez fűződő személyiségi jogának sérelmét, amely az alperes sérelemdíj fizetési kötelezettségét megalapozza. A sérelemdíj mértékének a Ptk. 2:52.§ (3) bekezdésében foglalt szempontok szerinti mérlegelése során hangsúlyozta, hogy a gyermek elvesztése bármely életkorban megrendíti a családtagokat, sérülékennyé teszi a család intézményét, az a szülők és testvér számára tragikus, pótolhatatlan, nem múló és nem halványuló veszteség. egyéb2 hirtelen balesetben hunyt el, halálával az I-II. rendű felperesek idős korukra támaszukat is elveszítették. E köztudomású tényeken túl értékelte a felperesek igazságügyi orvosszakértői véleménnyel alátámasztott pszichés állapotát, ennek körében azt a súlyos krízisállapotot, amely kimerítette a mentális zavar (betegség) szintjét, és amely miatt mindhárman pszichoterápiás és gyógyszeres kezelésben részesültek. Külön kitért arra, hogy a II. rendű felperes jelenleg is kezelés alatt áll, amely azonban javulást nem eredményezett, esetében változatlanul súlyos mentális zavar áll fenn, gyászmunkája gyakorlatilag el sem kezdődhetett. Nem fogadta el azt az alperesi érvelést, miszerint a sérelemdíj összegében értékelni szükséges, hogy biztosítottjának nem volt ráhatása a balesetre, azt nem volt módja megakadályozni. A sérelemdíj tekintetében ugyanis kármegosztásnak nincs helye, különösen azon okból, hogy az alperes biztosítottja képes lett volna-e a baleset elhárítására vagy sem. A közlekedési baleset óta bekövetkezett rendkívüli körülmény, az utóbbi évek kimagasló inflációja miatt az elsőfokú bíróság a sérelemdíj összegét mindhárom felperes esetén a Ptk. 6:534.§ (1) bekezdése alapján az elbírálás idején érvényesülő ár- és értékviszonyok

alapulvételével határozta meg – az alperes peren kívüli teljesítését is figyelembe véve – az I. rendű felperes esetében 12.000.000 forintban, a II. rendű felperes esetében 18.000.000 forintban, míg a III. rendű felperes esetében 7.000.000 forintban, mely összegek után az elsőfokú ítélet meghozatalának időpontjától kezdődően kötelezte az alperest késedelmi kamat megfizetésére.

- [14] Igazoltak találta, hogy az I-II. rendű felperesek a balesetet követően folyamatosan napi szintű gondoskodásra, felügyeletre szorultak, továbbá a háztartási feladatok elvégzésére sem voltak képesek az első két hétben egyáltalán, míg utána is csak korlátozottan, ezért részükre a minimálbér figyelembevételével gondozási járadékot állapított meg.
- [15] Az elsőfokú bíróság nem osztotta az alperesnek a szakértői vélemény aggályossága kapcsán kifejtett álláspontját, annak kiegészítésére indokot nem látott. Szükségtelennek tartotta a szakértőt nyilatkoztatni abban a kérdésben, hogy a gyászreakcióban mennyiben játszanak szerepet az elkövetőhöz köthető és mennyiben a hozzátartozókhoz kötődő érzelmek. Nem rendelte el szakvélemény kiegészítését abban a körben sem, hogy a II. rendű felperes javulását milyen kezelés tudná biztosítani, miután ennek a jelen állapot szerint meghatározott sérelemdíj tekintetében jelentőséget nem tulajdonított.
- [16] Az elsőfokú perköltség viseléséről annak figyelembevételével határozott, hogy döntésével a peres felek közel azonos arányban lettek pernyertesek, így a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83.§ (3) bekezdése alapján marasztalta az alperest a felperesek ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltségében, míg a feljegyzett kereseti eljárási illetéket és állam által előlegezett költséget egyenlő arányban osztotta meg a felek között.
- [17] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes fellebbezett, amelyben annak részbeni megváltoztatását és az elsőfokú bíróság által megítélt sérelemdíj összegének leszállítását kérte az I. és II. rendű felperesek esetében személyenként 6.000.000 forintra, a III. rendű felperes esetében 4.000.000 forintra. Kérte továbbá, hogy a másodfokú bíróság mellőzze a perköltségben történő marasztalását, illetve a perköltség összegét szállítsa le. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy a perben beszerzett igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény aggályos, mert a szakértő nem adott választ arra, hogy a felperesek a leírt és az elsőfokú bíróság által elfogadott lelkiállapotban miként tudták az ügyvezetői és a munkavállalói feladatokat ellátni, hogyan egyeztethetők össze a leírt problémák a munkavégzéssel, a vezető tisztségviselői felelősséggel. Nem tért ki a szakértői vélemény arra, hogy a pszichiátriai kezelés az egyes felpereseknél, különösen a II. rendű felperesnél miért nem hozta meg az elvárható eredményt, milyen kezelésre lenne szükség, nem nyilatkozott a szakértő arról, hogy a közlekedési balesetet előidéző személlyel szemben fennálló ellenérzéseik, illetve a büntető eljárás kimenetele (a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése) mennyiben befolyásolta pszichés státuszukat, e körülmények mennyiben (milyen arányban) voltak hatással személyiségük teljes rendszerére, akadályozzák-e a teljes gyógyulást. Álláspontja szerint nem érthető, hogy ha a II. rendű felperesnél még nem kezdődhetett el a gyázmunka, akkor a diagnózis miként lehet kóros gyász. Kérte a másodfokú eljárásban bizonyítási eljárás keretében a szakértői vélemény fentiek szerinti kiegészítését.
- [18] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság hivatkozása ellenére nem vette figyelembe, hogy a balesetben vétkes személy magatartására a biztosítottak semmiféle ráhatása nem volt, és ilyen módon a saját felelőssége körében – amelyért a biztosító díjazás ellenében helytáll – semmit nem tudott tenni, nem volt arra módja, hogy önnön szándéka szerint alakítsa az eseményeket. Ebből következően a felelősség mértéke is korlátozottá vált, amelyet a sérelemdíj összegénél értékelnie kellett volna az elsőfokú bíróságnak.
- [19] Eltúlzottnak találta a felperesek javára fizetendő elsőfokú perköltség összegét, mert a vagyoni kártételek jelentős része eleve alaptalan volt, az ilyen módon meg nem ítélt, illetve

leszállítással érintett tételek jogalapja és indokoltsága is megdőlt. A vagyoni tételek egyébként sem mérlegeléstől függenek, így nem lehetett volna mellőzni a perköltség arányosítását.

- [20] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben elsődlegesen a fellebbezés visszautasítását kérték, a fellebbezés hatálytalanságát állítva. Álláspontjuk szerint az AVDH szolgáltatás a polgári perben képviseletet ellátó jogi képviselők számára 2025. január 1. napjától megszűnt, valamennyi jogi képviselő a számára biztosított szolgáltatón keresztül elektronikus aláírással ellátott okiratot köteles benyújtani a Pp. hatálya alá tartozó eljárásokban. Érdemben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték, mind a per főtárgyát, mind pedig az elsőfokú perköltség összegét érintően.
- [21] A fellebbezés a per főtárgya tekintetében nem alapos, a költségek viselésére vonatkozó részében kisebb részben alapos.
- [22] Az alperesi fellebbezés visszautasításának a felperesek fellebbezési ellenkérelmében foglaltakkal szemben nem volt helye, mert a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvény 119.§ (2) bekezdése értelmében az AVDH hitelesítés a támogatási szolgáltatásokba (mint amilyen a SZÜF portálon elérhető, alperes által igénybe vett iForm űrlapszolgáltatás) integráltan 2025. október 31. napjáig alkalmazható. Az AVDH hitelesítéssel ellátott beadvány tehát a fenti átmeneti szabályozás és a Pp. 325.§ (1) bekezdés j) pontja alapján megfelel a teljes bizonyító erejű magánokirat követelményének, az ilyen módon hitelesített beadvány nem hiányos, az a fellebbezés érdemi elbírálását nem akadályozta.
- [23] A másodfokú bíróság a perben beszerzett igazságügyi elmeorvos szakértői véleményt aggálytalannak, az azon alapuló tényállást megalapozottnak találta, és az elsőfokú bíróság anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntésének felülmérlegelésére sem látott indokot.
- [24] A perben az igazságügyi elmeorvos szakértőnek nem képezte feladatát a halálesetet követően a felperesek által igénybe vett pszichiátriai kezelés orvosi szempontú megítélése, a szükséges terápiára való javaslattevés. Így az alperes fellebbezési hivatkozásával szemben nem kellett állást foglalnia abban a kérdésben, hogy mikor, milyen gyógyszeres terápia lett volna indokolt, a gyógyszerváltás megfelelő időben történt-e, mi volt az oka a nem megfelelő ütemű javulásnak, illetve mi lett volna az adekvát kezelés a feltárt problémákra.
- [25] Ugyancsak nem a szakértő feladata volt annak a kérdésnek a megítélése, hogy a felperesek mennyiben tudták a gazdasági társaságok ügyvezetésével kapcsolatos feladatokat ellátni. Nincs peradat arra nézve, hogy közvetlenül a halálesetet követően a két gazdasági társaság ténylegesen folytatott-e tevékenységet, amennyiben átmenetileg nem működtek, annak milyen gazdasági következményei voltak. Egyebekben az megállapítható (16. sorszám alatti jegyzőkönyv), hogy a cégl.-ben a II. rendű felperes kifejezetten csak adminisztratív tevékenységet látott el, az I. rendű felperes az ügyvezetői feladatokat a III. rendű felperes segítségével végezte, könyvelési tevékenységet pedig egyéb2 halálát követően a kft. egyáltalán nem látott el, hanem mezőgazdasági termékek adásvételével foglalkozott. Pusztán a munkaviszony fennállása, illetve az ügyvezetői tisztség betöltése a másodfokú bíróság szerint sem tekinthető a jogsértés csekélyebb súlyát, illetve sértettekre gyakorolt kisebb hatását igazoló körülménynek.
- [26] A szakértőnek a II. rendű felperessel kapcsolatosan az a kifogásolt megállapítása, hogy kóros gyász diagnózisa mellett a gyászmunka még nem kezdődhetett el, nem eredményezte a szakvélemény aggályosságát. Ez lényegében a szakértőnek azt a szakértői véleményből jól nyomon követhető véleményét tükrözi, hogy a II. rendű felperes még a káresemény okozta sokk hatása alatt van, így annak feldolgozása, maga a gyászfolyamat sem indulhatott meg. Ezt

a pszichés zavart az igazságügyi szakértő – az alperes által lényegében indok nélkül kétségbe vont – szaktudása alapján a kóros gyász diagnózis kategóriájába sorolta.

- [27] A közlekedési balesetet okozó személlyel szembeni rendőrségi, ügyészségi, majd bírósági eljárás, annak kimenetele, eredménye és a felperesek pszichés állapota közötti kapcsolat magától a káreseménytől semmiképpen nem függetleníthető. A felperesek pszichés státuszára gyakorolt esetleges hatásuk ezért sem a károkozó felelősségének körét, mértékét, sem a jogsértéssel elszenvedett nem vagyoni sérelmeket nem csökkentheti.
- [28] A balesetben vétkes személy magatartására a biztosított részéről történő ráhatás kizártsága kapcsán kifejtett alperesi érveket a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, mert a Kgf.b.tv. 3.§ 4. pontja szerint nem csak a gépjármű biztosítással rendelkező üzemeltetője, hanem a gépjárművet vezető személy is biztosítottnak minősül, a 12.§ szerint pedig a helytállási kötelezettség kiterjed mindazoknak a megalapozott kártérítési igényeknek a kielégítésére, amelyeket a biztosított személyekkel szemben a biztosítási szerződésben megjelölt gépjármű használata során okozott károk miatt támasztanak.
- [29] Az elsőfokú bíróság által részletesen ismertetett, pontosan feltárt hátrányok, mindhárom felperes esetében a betegség szintjét elérő pszichés elváltozások, annak a II. rendű felperes esetében különösen kóros, elhúzódó jellege – az ítélelhozatali ár-és értékviszonyok mellett – szükségessé teszi az elsőfokú bíróság által megállapított mértékű sérelemdíjakat, azok mérséklésére az alperes fellebbezésében részletezett okokból a másodfokú bíróság indokot nem látott.
- [30] Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor az elsőfokú perkiöltség viselése során a Pp. 83.§ (3) bekezdését alkalmazta. Az idézett jogszabályhely kifejezetten úgy rendelkezik, hogy a részleges pernyertesség esetére vonatkozó szabályok alkalmazását kártérítés iránti perben (illetve minden olyan követelés iránti perben, amelynek összecszerű megítélése bírói mérlegeléstől függ) mellőzni lehet, ha a bíróság a követelt összegnél kevesebbet ítélt ugyan meg, de a követelt összeg nem tekinthető nyilvánvalóan túlzottnak. Az elsőfokú pertárgyérték 84.812.964 forint volt, a felperesek keresete eredményre vezetett 37.892.584 forint összegben, azaz a pernyertesség-pervesztesség aránya a felperesekre terhesebben 45-55%, amely mellett nem volt akadálya a Pp. 83.§ (3) bekezdésében rögzített speciális perkiöltségviselési szabály alkalmazásának. Így a felperesek a felszámított ügyvédi munkadíj 45%-ára tarthatnak igényt 1.710.000 forint összegben, azonban pervesztességük arányban perkiöltségfizetési kötelezettségük nincsen, amelyre figyelemmel a meg nem fizetett illetéket és az állam által előlegezett költséget sem kell viselniük.
- [31] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgyát érintő fellebbezett részében a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta, a költségek viselésére vonatkozó fellebbezett részében részben megváltoztatta, az alperes által fizetendő elsőfokú perkiöltség összegét 1.710.000 forintra leszállította, a Pp.102.§ (1) bekezdése alapján – figyelemmel a Pp. 383.§ (6) bekezdésére – mellőzte a felpereseknek az állam javára le nem rótt elsőfokú eljárási illetékben és állam által előlegezett költségben való marasztalását, és az alperes által fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét – pervesztességének arányában – 675.000 forintra, míg az állam által előlegezett költség összegét 236.270 forintra szállította le. Az elsőfokú ítélet költségek viselésére vonatkozó egyéb fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta.
- [32] Az alperes fellebbezése eredménytelen maradt, ezért a felperesek másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjból álló költségét a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján viselni köteles, az alperes által a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés alapján felszámított összegben.

- [33] A másodfokú bíróság a Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest, hogy a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 78.§ (4) bekezdése szerint fizesse meg, egyúttal a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése alapján tájékoztatta az esedékesség időpontjáról, valamint a fizetés során a közlemény rovatban feltüntetendő adatokról.

Pécs, 2025. szeptember 25.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács János s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró